ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA" ("LIBERTY")
THE UKRAINIAN NEWSPAPER
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday, by
The Ukrainian Nat'l Ass'n of America
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Subscription:
per year...... $2.00 | Canada & Europe:
half year...... 1.00 | per year...... $3.00
single copy.. .03 | half year...... 1.50

СВОБОДА

ЗАЛОЖ. 1893 РОКУ.
"СВОБОДА" ("LIBERTY")
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ" в Америці
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Передплата:
на рік...... $2.00 | Канада і Европа:
на пів року 1.00 | на рік...... $3.00
поод. число .03 | на пів року 1.50

УРЯДОВИЙ ОРГАН У. Н. СОЮЗА В АМЕРИЦІ "SVOBODA" OFFICIAL ORGAN OF THE UKR. NAT'L ASS'N OF AMERICA

РІК XXIII. Джерзи Сіти, Н. Дж., второк 9-го лютого 1915. Ч. 16. VOL. XXIII. Jersey City, N. J., Tuesday, February 9, 1915. N. 16.

АВСТРІЙСЬКО-НІМЕЦЬКА АРМІЯ ПЕРЕМОГЛА МОСКАЛІВ В КАРПАТАХ.

Австрійсько-угорська армія відносить побіди над Москалями в Галичині і на Буковині.

Австрійці полонили 12.000 Москалів.

Німці щораз сильнійше напирають на Варшаву.

В Галичині і на Буковині:

МОСКАЛІ ПРИЗНАЮТЬ СЯ, ЩО УСТУПАЮТЬ В КАРПАТАХ.

ПЕТРОГРАД (через Лондон), 6. лютого. — Битви в Карпатах на просторі між проходом коло Дуклі (Лемківщина) і між верхами коло Вишкова (на галицько-угорській границі, недалеко переходу коло Ужока, у Високім Бескиді) тривають дальше.

Ми (Москалі) рішили ся дня 3. лютого опустити гірські й инші становища, які ми перед тим були собі вибрали. Напираюча сила австрійсько-німецьких війск дуже велика.

ПРИРОДА ПОМАГАЄ АВСТРІЇ.

ПЕТРОГРАД (через Лондон). 6. лютого. — **Німецькі й австрійські війска,** які тепер стоять в Карпатах проти російських війск, **виносять до 800.000 людий, значить яких 20 корпусів.**

Вони дальше ідуть проти нас приступом, а мають за ціль прогнати нас зпід **Перемишля і з цілої східної Галичини.** Наші (російські) війска ставлять їм завзятий опір.

Австрійське військо, яке було призначене проти Сербії, має тепер також вибрати ся проти Москалів через Карпати.

План нападу на Сербію покинцо занешено в Австрії **з причини великих повений, які** тривають цілу весну.

Ті повени повстають щорону і творять природну охорону австрійських і сербських границь на довший час.

МОСКАЛІ БОЯТЬ СЯ НОВОГО СИЛЬНОГО НАПОРУ НІМЕЦЬКО-АВСТРІЙСЬКОЇ АРМІЇ НА ЦІЛІМ ФРОНТІ.

ПЕТРОГРАД (через Лондон). 6. лютого. — З фронту доносять, що Німці роблять всякі заходи, щоби проломити російські боєві лінії перед Варшавою. Здовж лінії ведуть ся часті битви. Німці посилають відділи за відділами з добірною артилерією на здобуванє російських шанців.

В російських військових кругах знавці підозрівають, **що Німці мають знова новий плян проти російської армії.**

В останнім часі в російськім генеральнім штабі панувало переконанє, що Німці з Австрійцями мають намір **наперти сильнійше лише в Карпатах, щоби нашої армії не пустити на Угорщину, але тепер видно, що німецький та австрійський генеральний штаб порозуміли ся, щоби знова з цілою силою вдарити на цілім російськім фронті, значить — і в Східних Прусах і в російській Польщі і в Галичині та на Буковині.**

НА ОСВОБОДЖЕНЄ ПЕРЕМИШЛЯ.

ВІДЕНЬ (через Амстердам і Лондон), 6. лютого. — Битви в Карпатах розвивають ся щораз кориснійше для австро-угорської і німецької армії.

Москалів прогнано з бескидських переходів.

В західній Галичині над рікою Дунайцем австрійська артилерія дальше завдає Москалям дуже тяжкі страти.

По засіданю спільного міністерства стверджено, що воєнне **положенє на Буковині є дуже добре і корисне.** Австрійсько-угорські війска вдарили на ліве крило Москалів коло Якобені і прогнали їх до Радівців.

До Карпат посилають ся безвиннно помічні війска. До Керешмезе (Ясіня, — на Угорській Руси) прибуло 30.000 нового німецького війска.

Ціль австрійського напору є Перемишль. Сподівають ся, що ся велика галицька твердиня буде освободжена в короткім часі.

АВСТРІЙЦІ ПОЛОНИЛИ ЗНОВА 4.000 МОСКАЛІВ У КАРПАТАХ.

ВІДЕНЬ (через Амстердам і Лондон), 7. лютого. — Нині оголошено таку урядову оповістку:

В західній Галичині положенє не змінило ся.

В Карпатах в деяких місцях Москалі пробували вдарити на наші (австрійські) становища, але їх наміри скоро розбили ся, бо, понісши тяжкі страти, мусїли втікати серед рясного огню нашої артилерії.

Вчера взяли ми в Карпатах знова 4.000 Москалів до неволї.

МОСКАЛІ БОЯТЬ СЯ, ЩО ТРЕБА БУДЕ УСТУПАТИ СЯ З ГАЛИЧИНИ І З БУКОВИНИ.

БЕРЛІН (бездротна телеграма до Сейвіл, Л. Ай.), 7. лютого. — З Будапешту, столиці Угорщини, прийшла сюди така телеграма:

Австрійська і німецька армія прогнали Москалів з карпатського переходу коло Лупкова (на полудне від Балигорода) і завдали їм тяжкі страти.

У східній Галичині і на Буковині Москалі зачали робити великі пересуваня війск.

Вони намагають ся з усіх сил, щоби удержати ся на занятім просторі у східній Галичині і на Буковині. Не хотять вони відтам уступити ся за жадну ціну. **Не вірять уже Москалі, аби могли удержати ся під Перемишлем, але натомісць хотіли би заняти якесь сильне становище дальше у східній Галичині, аби лише цілком зі східної Галичини і з Буковини не уступити ся.**

Се виходить з розмов із російськими жовнірами, яких полонено на Буковині, котрі оповідають, що ще перед кількома днями лежали в закопах недалеко Перемишля, відки їх відіслано на Буковину.

АВСТРІЙСЬКІ ПОБІДИ НА БУКОВИНІ.

ВАШИНГТОН, Д. К., 7. лютого. — Нині прийшла сюди до австро-угорської амбасади бездротна телеграма, яка доносить про нові успіхи австро-угорської армії на Буковині.

Телеграма звучить:

По відвороті Москалів до Кімполюнгу панував якийсь час на Буковині повний спокій. Але наші війска, не зважаючи на недогідне веремя, вибрали ся вперед, вдарили на Москалів та здобули їх становища в Іворі, Молдаві і Брезї і прогнали їх дальше на північ.

БОЇ В КАРПАТАХ ТРИВАЮТЬ ДАЛЬШЕ.

БЕРЛІН (бездротна телеграма через Лондон), 8. лютого. — В Карпатах, на галицько-угорській границі, і на Буковині ведуть ся дальше завзяті битви здовж цілої російської боєвої лінії.

В західній Галичині положенє не змінило ся.

АВСТРІЙЦІ ПОЛОНИЛИ 12.000 МОСКАЛІВ.

ВІДЕНЬ (через Лондон), 8. лютого. — В Карпатах ведуть ся тепер завзяті битви.

В полудневій Буковині наші війска ідуть вперед, а Москалі знаходять ся у повнім відвороті.

Ми взяли в полон 12.000 Москалів і здобули богато їх воєнного матеріялу.

Вчера пополудни наші війска увійшли до Кімполюнгу. **Населенє привитало австрійські війска з одушевленєм.**

МОСКАЛІ БОЯТЬ СЯ, ЩО АВСТРІЙЦІ ВІДІТНУТЬ ЇХ У СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ І ПІДУТЬ НА ПІВНІЧ НА ВАРШАВУ.

ПЕТРОГРАД (через Лондон), 8. лютого.—Російський генеральний штаб оголосив нині таке оповіщенє про воєнне положенє:

В теперішну пору російський генеральний штаб найбільшу увагу привязує до подій **в Карпатах.** Російські війска, які там знаходять ся, **стоять проти величезної армії, зложеної з австро-угорських і німецьких війск.**

Ті війска згромаджені недалеко Мезі-Лаборч, **50 миль на полудневий захід від Перемишля:** стоять вони півколесом.

Дальше на схід, **яких 90 миль на полудне від Львова,** на лінії між Вишковом і Надвірною, стоїть друга австро-угорська армія, яка покищо поступає самостійно. Та армія, здаєть ся, має за задачу **проломити російську лінію на схід від Львова, щоби опісля вдарити ззаду на російські війска, котрі стоять під Варшавою.**

Москалі знають, яка їм грозить небезпека і вислали вже кілька корпусів армії на схід від Львова.

Москалям віправді вдало ся спинити наступаючий похід австро-угорської армії в Карпатах, **але австро-угорські і німецькі війска є все непобідимі.**

Німці, як звичайно, дуже рухливі і все несподівано зявляють ся в ріжних місцях. Вони є цементом, який держить спільно австро-угорську армію.

—o—

В російській Польщі:

ВЕЛИКА БИТВА В РОСІЙСКІЙ ПОЛЬЩІ.

ПЕТРОГРАД (через Лондон), 6. лютого. — По битві в околици Лодзі, в російській Польщі, в першій половині грудня минулого року, Німці ніколи не нападали так сильно російської армії як вчера, коли вони старали ся зломити московську лінію коло Боржімова. Імовірно ще ані разу не зібрали вони на одній точці так великої армії. На віддали 6-ох миль кинули вони 150.000 піхотинців і велику силу кавалерії, а гармат мали найменьше 600. Німці йшли в 10-ох до 12-ох рядах. Москалі заздалегідь приготовили ся на сей напад і також згромадили великі сили. Обі сторони були так близко себе, що артилєрія мусїла мовчати. Битву ведено на отвертій рівнині, незаслоненій ані деревами ані хатами. Прийшло до завзятої боротьби на баґнети. Перші лінії то поступали вперед, то уступали взад. Цілі компанії лягали головами.

НІМЦІ НИЩАТЬ ГАРМАТАМИ РОСІЙСЬКІ ВІЙСКА ПІД ВАРШАВОЮ.

БЕРЛІН (бездротна телеграма до Сейвіл, Л. Ай.), 7. лютого. — У великій битві коло Варшави Німці постепенно поступають вперед. Москалів засипує німецька артилєрія страшним огнем і нищить їх безпощадно.

Вчера взято там знова 1000 Москалів до неволї.

Порішенє сеї великої битви перед Варшавою здаєть ся вже недалеке.

Німецький цісар виїхав через Ченстохову на фронт боєвої лінії перед Варшавою.

ВЕЛИКА БИТВА ПЕРЕД ВАРШАВОЮ.

БЕРЛІН (бездротна телеграма до Сейвіл, Л. Ай.), 6. лютого. — Нині оголошено таку оповістку про положенє на східнім фронті:

Битва, яка кипить перед Варшавою, ще не рішена. Вісти, які відтам наспіли, дуже скупі. Підчас розгару битви наш (німецький) генеральний штаб подає дуже короткі відомости; також і тепер, але зазначує, що нема найменьшого сумніву, що німецьке оружє побідить.

В останних днях ми (Німці) полонили 26-ох російських официрів і 6.000 жовнірів.

—o—

В Африці:

ТУРКИ ПОБИВАЮТЬ АНГЛІЙСЬКІ ВІЙСКА.

ЦАРГОРОД (Константинополь), столиця Туреччини, 8. лютого. — **Наші (турецькі) війска прибули в околицю коло Суеського каналу** (Суеський канал лучить море Середземне з Червоним і творить дуже важний англійський водний шлях до Індій) **і прогнали англійські війска з їх становищ перед каналом.**

Битви відбули ся коло місцевостий Ізмаїлія і Ель Кантара і тривають ще дальше.

—o—

На мори:

НІМЕЦЬКА ПРЕСА ВДОВОЛЕНА, ЩО НІМЕЧЧИНА ПРОГОЛОСИЛА АНГЛІЙСЬКІ ВОДИ ЗА ВОЄННИЙ ПРОСТІР.

БЕРЛІН (бездротна телеграма до Сейвіл, Л. Ай.), 6. лютого. — Ціла німецька преса з вдоволенєм і радостю приняла заяву управи маринарки, що море, яке окружає британські острови, вважає за воєнний простір. Деякі часописи навіть пишуть, що заява управи маринарки рівнаєть ся проголошеню блькади Англії. Ґазета „Пост" каже, що се є блькада і за таку треба її уважати. „Невтральним кораблям — пише „Пост" — дано час, щоби схоронили ся в безпечних пристанях. Допера ті кораблї, які будуть плисти по означенім речинци, будуть наражені на небезпеку. А тоді не будеть ся їх щадити, без огляду на се, чи вони будуть плисти під анґлїйським чи невтральним прапором".

Ґазета „Теґліхе Рундшав" пише:

„Ми приняли анґлїйські услівя боротьби. Ми позволяємо Анґлїї відграти свою ролю і годимо ся з усїми її правами й обовязками. Нехай бережеть ся той, хто би вліз поміж нас".

Ґазета „Льокаль Анцайґер" пише, що власне оружє Анґлїї звернено против неї, коли Німеччина знищить „анґлїйське армо, під яким сьвіт стогне кілька віків, то сповнить велику історичну місію і освободить сьвіт від одного з найбільших його ворогів."

Ґазета „Берлїнер Таґеблят" заявляє, що внаслїдок проголошеня німецької заяви, невтральні держави понесуть страти, але вони будуть малі в порівнаню з тими стратами, які спричинила їм Анґлїя.

ПЕРЕПОЛОХ В АНҐЛЇЇ ПО ПРОГОЛОШЕНЮ АНҐЛЇЙСЬКИХ ВОД ЗА ВОЄННУ ПОЛОСУ.

ЛОНДОН, 6. лютого. — Оголошенє Німеччини, що від дня 18-ого с. м. вважає британські води за воєнний простір, викликало тут велике занепокоєнє.

В цілій пресі всї инші справи пішли на друге місце, а натомісць оголошенє німецької управи маринарки займає перше місце.

Побоюють ся найбільше виголоджена Анґлїї, коли власники торговельних кораблїв не схотять або не зможуть продовжать корабельного руху на анґлїйських водах.

АНҐЛЇЙЦІ НАДУЖИВАЮТЬ АМЕРИКАНСЬКОГО ПРАПОРА.

ЛОНДОН, 7. лютого. — Нині рано причалив до Ліверпулю, відбувши дорогу з Ню Йорку, пароплав „Люзітанія", який належить до лінії „Кунард". На кілька миль від пристани вивісив сей пароплав американський прапор і під тим прапором спокійно причалив до пристани.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ ЧЕТВЕРТА ЛІСТА СТРАТ УБИТИХ, РАНЕНИХ, ПОЛОНЕНИХ І ПРОПАВШИХ В ТЕПЕРІШНІЙ ВІЙНІ УКРАЇНЦІВ. ЦІНА ОДНОЇ ЛІСТИ 15 ЦНТ., ЧОТИРОХ ЛІСТ РАЗОМ 45 ЦНТ. НАБУТИ ЇХ МОЖНА В „СВОБОДІ".

„SVOBODA" (LIBERTY)
the Ukrainian newspaper
Published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturady, at
83 Grand St., Jersey City, N. J.
Telephone: 498 Jersey City.

Published by
The Ukrainian National Association of America.

Established 1893.

JOSEPH STETKEWICZ, editor.
83 Grand St., Jersey City, N. J.

A. SAWKA, manager.
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Terms: Two dollars a year, for Canada three dollars a year.
Single copy: 3 cts.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J.. under the Act of March 3. 1879.

МОСКАЛЇ ХОТЯТЬ ЗАЛЮДНЮВАТИ ГАЛИЧИНУ.

Неодну несподїванку принесла нам теперішна війна.

Хто, наприклад, був би минувшого року сподївав ся, що Росія буде в скорім часї провадити війну за „освободженє поневолених". Та скорше можна було сподївати ся, що Атлянтійський океан висохне, а Китайцї побудують по нїм зелїзницю до Ню Йорку! А стало ся.

І хто був би сподївав ся, що ще сего року зможе хтось робити поважно проєкт залюднюваня Галичини при помочи іміґрації? А стало ся! **Власне доносять російські ґазети про плян такий російського уряду.** Гей! українські поселенцї в Америцї! Чи сподївали ся Ви, що на полишену Вами землю схоче хтось справити 300.000 поселенцїв, аби земля не пусткувала? Чи сподївали ся Ви, що з браку землї втїкали до Злучених Держав, Канади, Бразилїї, — що на Вашій рідній землї знайде ся місце ще для других чужинцїв окрім Поляків — для родовитих Москалїв? **Вас — півтора міліона синів тої землї, що живете тепер в Америцї, не брав нїхто під увагу, але чужинцїв хотять напхати на Вашу землю.**

Не брали на увагу законних спадкоємцїв.

Бо не пустиня в Галичинї настала така, що треба аж з чужих країв тамтуди людий спроваджувати. Росія захочує кольонїзувати Галичину лише тому, що там не такі люди, яких Росії треба.

Для Росії стало ясним, що український нарід в Галичинї нїколи не склонить шиї під російське ярмо. І Росія заходить ся вже тепер коло того, аби нас прогнати з нашої прадїдної землї, **а на наше місце залюднити Галичину Москалями.**

В Прусії було товариство шовінїстів, що поклали собі за задачу викуповувати рільничі землї від тамошних Поляків і кольонїзувати ті землї Нїмцями. Тоє товариство називали „гакатою". Гаката дала Нїмцям з Прусії погану славу. Росія з початку війни проголосила, що хоче спасати Поляків від пруської гакати. А тимчасом тасама Росія, хоч ще не скінчила війни, а вже **готовить ся до перенесеня ґакати на галицьку землю, на землю нашу.**

В Галичинї нема пустинї. Галицька земля не може виживити і того населеня, яке там тепер було. Край рільничий, непромисловий — без перестанку мусить висилати надвишку свого населеня в чужі краї. І до сего краю Росія хоче тепер спакувати ще своїх 300.000 поселенцїв. Вжеж їм кривди не буде. Анї не буде кривди тим польським панам, що продали Москалям Галичину. А однакож треба буде якось зробити місце для тих 300.000. Деж се? **Кольонїзація має бути справлена передівсїм у полудневу Галичину, у ту частину Галичини, що є найбільше національно сьвідома і найгустїйше заселена. Так згори заявляє російська „переселенча управа".**

Тепер вже нїхто не повинен сумнївати ся, як Росія заходить ся освободити Галичину. Та від кого? Від того населеня, що від непамятних часів кровю і потом своїм поливало сю землю, боронило і оборонило навіть перед Турками і Татарами. Але що знали дурні Турки і Татари? Московська ґаката готовить ся до роботи, готовить ся завстидати бісурменів.

Отсе „освободителї!"

За таким то „освобожденєм" тужать глупі кацапи, затуманені Лущиками і ріжними Гедзами.

Нехай ті темні кацапи, що є в Америцї, спробують, що то значить московське освобожденє. Нехай зголосять ся до російського уряду і скажуть:

„Таж ми таківсамі русскіє як і Москалї, вишліть нас з Америки на ті землї в Галичинї, що хочете дати Москалям!!"

То на се безперечно або не дістануть жадної відповіди або що найбільше таку:

„Ви будете тодї русскіє, як будете говорити по русски (значить — по московськи), а тепер ви і ваші дїти говорять по хахлацки, тож ви і цїлий ваш рід — хахли, мазепинцї!"

Отсе найбільше, що може сказати російський уряд нашим затуманеним (через назву і через букву) „кацапам" бо сї кацапи добрі для російського уряду тодї, як служать йому, але як хотять прав для себе, то — хахли. А хахол буде все хахлом, **поки самий він не схоче бути своїм паном!**

На щастє можемо себе ще потїшити, що се продаж шкіри на живім медведю. **Всї ті московські пляни ще передчасні і може з них лишити ся тільки — пшик.**

Нїхто не знає, як скінчить ся війна, а скорше скінчить ся вона в н е к о р и с т ь Р о с і ї. Москаль тепер стоїть одною ногою в Галичинї, а другою дома, все готовий до утечі — на великий розмах. Нехай стережеть ся, щоби не розмахнув ся задалеко, але в кождім разї наші землї підчас утечі може покинути й освободити вже раз на все зпід дикого московського копита.

КОТЮЗЇ ПО ЗАСЛУЗЇ.

Урядова Росія господарює по свому. Те, що вона нищить українське житє, нас не дивує, бо нїчого иншого ми не могли сподївати ся.

Казав колись Шевченко: Польща впала і нас роздавила. А тепер тесаме можуть сказати Поляки до себе: Впала Україна і роздавила Польщу. Бо нїчого иншого не хотїли Поляки, як лише знищеня України. І тому з такою радостию приймали вони Москалїв, думаючи, що Москаль знищить лише Українцїв, а Поляків за зраду нагородить.

Та Москаль, коли вже став паном, не потребує з нїким числити ся і бере ся вже до Поляків. Тепер саме заводять податкову систему і Москаль доглянув, що міщани платять за низькі податки — хоч міщани вже перше кричали, що податки за високі. Тепер мусять платити майже подвійний податок. А звісно, що міщанство в більшій части польське.

Але Москаль хоче ще одну штуку втяти Полякам. **В російських ґазетах появляєть ся проєкт, щоби перенести польські памятники зі Львова до Кракова, Варшави, або до Москви.** І так памятники: Міцкевича, Кілїнського, Ґолуховського, Яблоновського, Уєйського Фредри і другі хочуть перенести яко воєнні трофеї (добичу) перед царську палату Кремль в Москві, де вже спочиває польська корона. Памятник Собєского на кони мабуть лишили би у Львові та перемінили би його на Хмельницького, коли змінять напись.

Попри сї проєкти знаходимо вже й розпоряджeня властий, які нищать польську автономію. І так львівські телефони, які були під управою Поляків, обняли тепер Москалї і ними заряджує ґенерал-майор Айслєр, котрий також є директором почт і телефонів.

Школи в Галичинї мають бути виключно російські, а лише у Львові може дозволити ґубернатор на отворенє приватних наукових заведень з польською викладовою мовою.

Банки, які до тепер були в руках Поляків, будуть перемінені на філїї російського державного банку, або філїї російських приватних банків.

Навіть польський промисл не буде міг богато зискати, бо, хоч Галичина занята Росією, мимо сього н е в і л ь н о в и в о з и т и з Г а л и ч и н и т о в а р і в д о Р о с і ї б е з о п л а т и ц л а. А цло здержує товаровий оборот.

Так, як не узнає Росія українського народу в Галичинї, так не узнає й польського. Недавно виголосив епископ Евлогій проповідь в однїй з львівських церков (мабуть у Волоській). Сю проповідь подає „Прікарпатская Русь". Читаємо там:

„Уважаю нинїшні наші збори за великий крок на дорозї зближеня галицької Росії з російською державою. Нема сумнїву, що лише в тїни тих аркад церкви доверnum ить ся сьвято з'єдиненя. Воно розпочало ся геройським подвигом нашої хороброї армії, але закінчити його повинні молитви і благословенє сьв. церкви, нашої, спільної, единої, рідної, російської, православної церкви.

„Бо коли в грудях цїлого російського народу — від Карпат до океану Тихого — бє одно російське серце, повинна бути також одна віра, одна молитва, одна церков так, щоби дїйсно російський нарід став одним, щоби „єдиним серцем і одними устами" хвалив Господа".

Видко, що московщенє Львова й Галичини мусить наступити як найскорше після рецепти Евлогія.

МІЖ МОСКОВСЬКИМИ ҐАЗЕТАМИ У ЛЬВОВІ.

У Львові виходить тепер дві московські часописи: давнїйша „Прікарпатская Русь" і „Воєнноє Слово". Обі сї часописи конкурують між собою, бо нема тілько читачів, щоби мож їм було накинути ґазету.

„Воєнноє Слово" в той спосіб описує конкуренційні способи „Прікарпатской Руси":

„Наша часопись друкувала ся від самого початку в „російській" друкарни, про яку ми знали з давна (в „Ставропиґійськім Інститутї"). Одначе **незабаром ми мусїли перенести ся до друкарнї „Дїла"**, а то з тих причин, що складачі впивали ся й робили галабурди та нарочно припізнювали нашу ґазету. Редактор „Воєнного Слова" звернув ся тодї до Ради Ставропиґії з прошенєм, щоби вона вплинула на складачів. На се відповів один з членів Ради, що вони й так не годять ся на друкованє військової ґазети, бо й не мають досить російських черенок і се не їх інтерес і тому вони нїчого не порадять.

„Незабаром виявило ся, чому Рада Ставропиґії дала таку відповідь. Се стало ся тому, бо **Дудикевич не хотїв конкуренції „Воєнного Слова" для „Прікарпатской Руси"**. І тому він порадив складачам, щоби спізнювали „Воєнноє Слово" і пускали на машину тодї, як появить ся „Прікарпатская Русь". Др. Дудикевич розганяв навіть хлопцїв, що чекали на „Воєнноє Слово".

„Воєнноє Слово" пригадує Дудикевичови, що воно виходить не з його ласки, але з припорученя військових властий, але радо уступає з друкарнї Ставропиґії, щоби місцева часопись (себто „Прікарпатская Русь") не потерпіла".

Видко, що Дудикевич не хоче допустити до співгосподарства у Львові дїйсних Москалїв, бо він надїє ся тепер в цїлій Галичинї господарити так, як свого часу нагосподарив в коломийській москвофільській касї „Самопомощъ" де замісць гроший знайдено лише „бони" (тимчасові квіти) Дудикевича.

ЦАРСЬКІ ІМЕНИНИ В ЧЕРНІВЦЯХ.

Дня 19. грудня, на сьвято сьв. Миколая 1914. р. мали Чернівцї й цїла „російська" Буковина сьвяткувати царські іменини. Тому вже тиждень наперед роблено приготованя, щоби се сьвято випало з цїлою російською величавостию. Між горожан роздано слїдуючі розпорядженя:

„На припорученє його екселенції пана ґубернатора і цїсарського російського поліцмайстра видасть ся слїдуючі розпорядженя з нагоди сьвяткованя царських іменин:

„Дня 16. грудня треба позмітати снїг з хідників і посипати їх піском. До дня 14. грудня всї австрійські орли треба поздіймати або їх заслонити; Дня 18. грудня мають бути всї доми декоровані російськими хоругвами і сї декорації мають остати через цїлий день 19-го грудня. Від 2. години пополудни дня 18. грудня мають бути ілюміновані (осьвічені) всї фронтові вікна;

„У всїх християнських церквах мають бути відправлені богослуженя за здоровлє царя від години 10 до пів до 12.;

„Поліція має повідомити про се кождого мешканця. Сьвітла для ілюмінації мож дісати в бюрі маґістрату".

Мимо сих розпоряджень удекорованє й ілюмінація міста випали дуже лихо. На вулицях було темно і нїхто на них не показував ся. Лише деякі доми повивішували хоругви, а ледво кілька сьвітел блимало у вікнах. Замісць хоругов повивішувано шмати й папери. Хідників не позамітано й не посипано піском; лише бальконі державних будинків були прикрашені. Москалї мусїли самі скидати австрійські орли, а де се не було можливе, позакривали шматами, а се ще лїпше прикрасило місто.

В церквах на богослуженях явили ся самі салдати, які опісля відбули похід через місто. Перед катедрою уставили ся російські жовнїри в півколесо; на чолї їх явив ся ґенерал в білім мундурі, а за ним инші військові достойники в парадних строях.

В катедрі правив богослуженє один російський військовий батюшка, бо нї один з православних буковинських сьвящеників не хотїв правити. По богослуженю виголосив ґенерал-ґубернатор промову, в якій сказав, що австрійська армія вже цїлком розбита, а нїмецька армія вже також ледви тримаєть ся і незабаром Москалї займуть Берлїн. По промові роздав ґенерал-ґубернатор медалї заслуги жовнїрам, хоч вони не були ще на поли бою і не брали участи в боротьбі.

Вечером відбув ся в сьвяточній сали президіяльного будинку бенкет, в якім взяли участь російські урядники й офіцири, де запивали ся до пізної ночи вином, забраним з черновецьких кавярень.

ЗАНЯТЄ Й ОПОРОЖНЕНЄ МОСКАЛЯМИ НОВОГО САНЧА.

Новий Санч, важне місто на західнім Підкарпатю. Є се важний зелїзничий узол, бо з нього виходять зелїзницї на захід до Лїманови, на схід до долини ріки Бяла, а звідти до Ясла, Кросна й Сянока, на північ до Тарнова, а на полудне на Угорщину.

Підчас другого наступаючого походу Москалїв заняли російські війска західну Галичину аж поза Новий Санч.

В початках падолиста, коли то наступила нова уставка австрійсько-нїмецьких війск, дістав Новий Санч малу залогу. Дня 19. падолиста о годинї 6. рано висадили пioнїри зелїзничий міст на Дунайци. О год. 8. з'явив ся в ратуши полковник драґонів, щоби відбути нараду зі заступником посадника, Віктором Олексином. Полковник заявив, що буде боронити міста і видав відповідні інструкції для населеня, щоби знали, як мають заховувати ся підчас битви. Звичайно населенє остає дома і не ходить по вулицях. Коли би австрійська армія цофала ся, тодї маґістрат буде про се повідомлений.

О годинї 12. дали ся чути перші карабінові стріли Москалїв. Австрійські гармати й машинові карабіни уставили ся на побережу. О годинї 1. заревіли з обох сторін гармати і ся битва тривала до години 4. Підчас сього потерпіли доми, що стояли при вул. Длуґоша. О 4. годинї повідомлено маґістрат, що Австрійцї опустять місто. Адютант полковника, котрий се сповіщав, сказав: „До побаченя за 2 або 3 тижнї".

О год. 4.30 з'явила ся на ринку мала російська патруля, а незабаром прибула цїла сотня козаків. До маґістрату впало кількох салдатів, які виміpили пістолєти до віцебурмістра і кричали: „Ви на нас стріляли!" Той відповів: „Не я, але жовнїри австрійські".

Один з козаків вхопив за зелїзну касетку, бо думав, що там є гроші, а другий попреревертав папери. Посадник осьвітив цїлий будинок; його перешукали салдати й переконали ся, що австрійського війска нїде нема.

Тимчасом на ринок прибув цїлий полк російських гузарів, яких мусів привитати посадник міста. Полковник Калийнін зажадав сейчас 2000 бохонцїв хлїба, соли, цукру, а посадник сказав, що все вже приготоване.

На другий день оголосив полковник, що місто переходить в російське посїданє. Сейчас по сїм приїхав ґенерал Драґоміров; від нього дістав посадник дозвіл на направу електричних каблів, знищених підчас стрілянини.

По урядовім занятю міста знищено всї припаси горівки, а лишено вино, яке поскладано в окремих пивницях і поставлено сторожу. За час побуту Москалїв поз'їдали салдати всї припаси поживи, а за рабунки, яких подекуди допускали ся козаки, покарано 14 смертию.

Ґенерал Драґоміров пійшов небавом дальше, а до міста прийшов ґенерал Орлов. Жовнїри хвалили його, що він є мудрий чоловік, але не має щастя. По нїм приходили ще й другі ґенерали і тому місто майже щодня діставало иншого управителя.

Вже дня 4. грудня надійшли австрійські війска з полудня. Проти них вислали Москалї 2 корпуси з півночи. Саме, коли офіцири відбували нараду в громадськім урядї, надлетів австрійський лїтак; його не острілювали Москалї тому, бо казали, що їх є більше і вони Австрійцїв не боять ся.

Дня 6. грудня відбула ся нарада штабу і Москалї, певні побіди, рішили ся вижидати Австрійцїв між Новим а Старим Санчом. Дня 11. грудня привезено до міста австрійських бранцїв, а дня 12. грудня утїк з міста російський ґенеральний штаб. Москалї хотїли висадити міст, але їм не вдало ся і 6 російських пioнїрів переплатило сю пробу житєм. Австрійські війска надійшли від полудневого сходу; наперед прийшла кавалєрія, а опісля артилєрія і гузари. В'їздили до міста вулицею Длуґоша. Москалї втїкли в напрямі до Тарнова. Австрійцї привезли зі собою богато російських бранцїв, а до них кликали новосандецькі жінки: „Не будете вже їсти наших курий!" Аж тепер віджило місто на ново, почуваючи, що вже не ворог а свій панує над містом.

ОБДОВЖЕНЄ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА.

В числї 14-тім „Свободи" (з дня 1. лютого б. р.) є поміщена „табеля обдовженя" для тих членів нашої орґанізації, котрі вступили до неї в роках від 1894 до 1914. Се обдовженє називає ся по анґлійськи „lien" (лін), а по нашому означає: правне обезпеченє якогось довгу на чиїйсь претенсії.

Відки сей „лін" взяв ся в нашій орґанізації?

Про се говорило ся вже двома наворотами в „Свободї". Ми сю справу пояснимо ще коротко третий раз.

Від самого основаня нашої орґанізації аж по конець минулого року, т. є від року 1894 до 1914, всї члени загалом повинні були зложити на фонд резервовий Союза (аглядно на фонд посмертний) $595.351.06, а зложили лише $100.538.51. Забракло отже за весь той час (21 лїт) **$494.812.55.**

Від початку січня 1915 р. всї члени У. Н. Союза мусять платити свої місячні вкладки після лїт, або инакше, постепенний податок. Як би всї члени Союза згодили ся платити після того віку, який вони осягнули з днем 1. січня б. р., то на сей недобір (близько пів міліона) не звертав би нїхто нїякої уваги. Якже члени хотять платити свої належитости до Союза після того віку, який вони мали при вступі до орґанізації, то недостаюча сума $494.812.55 мусить конче знайти ся у резервовім фондї нашої орґанізації! Без того американські власти деяких стейтів не позволять оподатковувати членів Союза після віку, осягненого ними тодї, як вони приступали до орґанізації.

З того поясненя видно, що закони дотичних стейтів лишають членам кождої запомогової орґанізації до вибору: **або платіть свої місячні вкладки після теперішного свого віку, або зверніть своїй орґанізації затягнений попередними роками довг!**

„Та що се за чудасія? — скаже не один член нашої орґанізації. — Як я можу бути довжний щонебудь Союзови, коли я у нїм нїчого нїколи не позичав, а все те, чого від мене жадали, я завсїди точно і совісно сплачував!" Отже нема тут нїякої чудасії, а цїла загадка лежить у тім, що **жаден член орґанізації не заплатив тілько, кілько було треба на резервовий фонд.**

„А кількож я повинен був заплатити на сей фонд?" — спитаєте.

Відповідь на се питанє найдете власне у тій „табелї обдовженя", яку ми помістили в 14. числї нашої часописи. Сю табелю зладив відповідний рахунковий знавець і вона є зовсім рітельна і справедлива.

Коли, на приклад, якийсь чоловік мав 30 лїт житя і приступив до Союза в 1894 роцї, то до кінця 1914 року (за 21 лїт свого членства в орґанізації) він повинен був заплатити на фонд резервовий $209.38. Коли 30-лїтний чоловік приступив до Союза прим. в 1905 р., то до кінця 1914 р. (за 10 лїт свого членства) мав заплатити на фонд резервовий Союза $82.19; а як тойсамий чоловік приступив до Союза в 1914 р., то повинен був в протягу того одного року заплатити на фонд резервовий $3.74. Думаємо, що сей один приклад вистане для поясненя.

Коли би всї члени нашої орґанізації заплатили все те, що показує „табеля обдовженя", то в резервовім фондї Союза булаб нинї якраз та сума, якої нам перед вимогами законів не достає, отже: **$494.812.55**, то значить **фонд резервовий У. Н. Союза виносив би тодї $595.351.06.**

Як би не тих $100.538.51, які ми маємо нинї у фондї резервовім, то „та-

беля обдовженя" всіх членів (лін) була би значно висша; о стілько висша, що всі „лінн", счислені до купи, дали би разом **$595.351.06**, якраз ту квоту, яку ми після вимогів закона **повинні мати** нині у резервовім фонді Союза.

Тепер вже знаємо, що то таке „лін" і відки він взяв ся в нашім Союзі. Кождий член нашої орґанізації, котрий хоче платити свої місячні вкладки після того віку, який він мав при вступленю до сеї орґанізації, є довжний Союзови до резервового фонду таку квоту, яка є означена в оголошеній нами „табелі обдовженя". В тій табелі кождий „лін" є обчислений на $1.000 посмертного. Як хто був обезпечений в Союзі лише на $500 посмертного, то той „лін" є, очевидно, о половину менший.

Котрий член Союза виплатить свій „лін", до того Союз не буде мати ніяких претенсій, а спадкоємці такого члена дістануть по його смерти цілу ту суму, на яку він був обезпечений. „Лін" кождого члена в Союзі, то так гейби довг, затягнений в якімнебудь банку. Хто того довгу не сплатить, мусить платити від него відповідний процент. Від несплачених „лінів" платити будуть члени Союза 4% річно (від кождого долара 4 центи), а коли належного проценту не сплатять у приписанім часі, то і від того проценту будуть платити процент (т. зв. складаний процент).

„Лін" можуть брати тільки ті члени, котрі хотять затримати своє дотеперішнє посмертне. Як який член зміняє дотеперішну клясу посмертного (обезпечуєть ся на суму більшу або меньшу ніж мав доси), то він права до „ліну" не має і мусить платити свої місячні вкладки від того віку, який він осягнув з днем 1. січня 1915 року.

Не можуть брати „ліну" і такі члени, котрі на рахунок свого посмертного взяли з каси Союза якунебудь запомогу, чи то по своїй померший жінці (згядно мужови) чи за якесь каліцтво чи за невилічиму недугу.

Всі члени Союза, котрі платять свої місячні вкладки від того віку, який вони осягнули з днем 1. січня 1915 року, не мають ніякого діла з „лінами"; вони не винні Союзови нічого, а на случай їх смерти каса нашої орґанізації виплатить їм вповні ту суму, на яку вони обезпечили ся. Се відносить ся також і до тих всіх членів, які приступили до У. Н. Союза від 1. січня 1915 року.

Думаємо, що всі наведені тут поясненя вистарчать для тих, котрі сеї справи добре не розуміли. Ціла річ представляєть ся отже так: **Ті члени У. Н. Союза, котрі хотять платити свої місячні вкладки після того віку, який вони мали при вступі до орґанізації, мусять брати відповідний для них „лін"; ті-ж члени нашої орґанізації, котрі платити будуть свої місячні вкладки від того віку, який вони осягнули з днем 1. січня б. р. (між ними і всі новоприступивші члени), не можуть мати ніяких „лінів", бо вони Союзови нічого не довжні.**

ЛИСТИ З РІДНОГО КРАЮ.

I.

Лист жінки Марії Мацийовської до чоловіка, писаний зі села Завидович, повіт Городок, дня 12. грудня 1914.

Ми мали в селі великий вогонь; коло нас дуже люди бідні, бо одні пішли до війни, другі на форшпани, а наші татуньо дома; а Василь йно коня взяв тай відвів. Андрух на форшпані вже 4 місяці. Віз в дома і кобила і лоша і 2 корові. Нам забрали сіно; в селі нема порядку, всьо зрабоване. Не маємо ані одного ксьондза; молодого взяли наші жандарі, скували й попадю, а старий поїхав десь в гори і його нема, а попівщину спалили, корови забрали. Нічого нема ані за ґрейцар і не знати, чи жием. „Пан" також має тільки голі стіни, а ані на віхоть соломи. Ми мали бути дуже певні хвилі, але зі села нас повиганяли. Ми сиділи в Осиківци 2 неділи.

Городок троха спалений, Комарно, Чоловичі і ще чимало сіл. Наша горальня спалена.

В нас зайшла велика холера і вмерло кількоро людий з фамілії.

II.

Лист матери Параньки Грицуняк до дітий, писаний 5. падолиста 1914 р. з Черниховець, повіт Збараж.

Коло нас тепер тихо, але малисьмо много страху; ми дуже бояли ся російського війска, але воно пішло до Тернополя і, Богу дякувати, нічого нам не пошкодило; тілько декому овес забрали з поля. Богато є в нас сіл попалених, але в наших Черниховцях, Богу дякувати, ані снопок не спалений.

Коло нас біда, Москаль вже панує на нашій землі; він тепер свої порядки тут робить, але є надія в Бозі і щоби Бог допоміг нашому старому цісареви Франц Йосифови викорінити тих салдатів, то ми ще зобачили би ся. Моліть ся за нас, може Бог позволить вигнати ворога від нас.

III.

Лист до брата з Перемишля, писаний 23. жовтня 1914.

Не можу Тобі писати о всім, як тут виглядає, але то щось страшного; булисьмо пару разів в огни, але в таким страшнім, як тут під Перемишлем, то най Бог заступить і сохранить нас грішних від такого проливу крови, від такої смерти, яка тут спадає на жовнірів, як страшно ті російські ґранати та шрапнелі бють та рвуть наших братів. **Наш полк 55.** Ми пішли в лінію боєву в неділю 18. жовтня, **то билисьмо ся неділю сьвяту з рана, цілий день, цілу ніч, понеділок цілий день і цілу ніч і вівторок цілий день.** Хто зістав ранений, то вернув ся з бою до шпиталю. У вівторок вечер я зістав покалічений від шрапнеля в правий бік і палець мені урвало на правій руці, то я вернув до шпиталю в Перемишли і я тут тепер в шпитали. Дуже повно всюда хорих калік. Нужда запанувала над нами бідними галицькими людьми, чи то цивільними чи військовими. Галичина перебула велике спустошене і се одно велике згарище. Нема села одного, куди неприятель перейшов, щоби остало ціле; тілько мож видіти пляци згарищ та купи розвалин від повалених вежий та церков. Всюда огортає плач, де поглянеш оком.

Видів я тут під Перемишлем Твого Василя, але тепер не знаю, де він бідака обертаєть ся, чи здоров чи ранений; то може він до Вас напише, бо я не знаю, де тепер наш реґімент.

Поздоровляю Вас всіх і прошу, не забудьте о мені. Будьте здорові. Щирий Ваш, Федько Думин.

НОВИНКИ.

ЗАСУДЖЕНЄ ШВЕНКА.

Швенка, бувшого властителя знаного в Ню Йорку банку „Швенк-Гроховський", засуджено на 2 роки і 3 місяці вязниці та на $5.000.00 грошевої кари (з заміною на 5.000 днів вязниці, коли не зложить гроший). Засудженого відставлено вже до вязниці Сінґ-Сінґ.

Ось-така будучність приватних банкирів в Америці, котрі звичайно людських гроший уживають до своїх інших бизнесових цілий. Се не перший такий сумний конець приватного банку і н е п о с л і д н и й.

Тому то ми вже нераз остерігали наших людий перед приватними банками і ще раз остерігаємо та звертаємо увагу, що найпевнійші гроші зложені в державних почтових щадницях. Відомости про се можна дістати в кождім почтовім уряді.

—o—

ВІЙНА — ЛИХО НА ҐАЗЕТИ.

Для часописий війна не є добрим часом, як дехто собі думає. Ледви чи є яка галузь бізнесу, аби відчула війну так болючо як преса.

Пересічно дві третини, а навіть три четвертини доходів часописий становлять оголошеня. Передплатники не оплачують коштів друкованя часописи. Підчас війни бізнесісти або зовсім не оголошують ся або оголошують ся дуже мало і — тано.

Крім того кошт діставаня новинок зростає тепер майже в десятеро, бо одинокі цікаві новинки походять з Европи, з поля війни, а кошт каблеґрам є величезний. В часі мира каблеґрам навіть в поважнійших дневниках було доволі мало.

Остаточно через війну підскочила сильно в гору ціна паперу.

Наслідок сего є, що війна має між часописями тепер велике жниво.

Часописи, що опирали ся на оголошенях, **тепер підупадають або цілком упадають.** Наприклад в Канаді перестало тепер цілком виходити кілька анґлійських ґазет, а кілька зменьшило свій обєм або злучило ся з иншими ґазетами.

Спитайте ся нині свого знакомого, з котрим щодня стрічаєте ся, чи він має вже календар У. Н. Союза. Коли не має ще, то переконайте його, що мусить собі купити, а як не схоче, то загрозіть йому, що купите йому за свої гроші.

ЖЕРТВИ
НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ.

Прислали дальше:

229. Ню Йорк, Н. Й. Виказ жертв на поміч для наших братів у старім краю, що понесли жертви крови і майна в теперішній війні. **З Братства сьв. Андрея Первозванного, від. У. Н. С. 66. Бр. сьв. Андрея $25.00;** Коляда $7.00; Павло Затик і Василь Глют по $1.00; Ів. Лазорчик, Ів. Букера, Ів. Братусь, Никита Вішак, Гр. Пиртко, Л. Цомпель, Д. Павлик, Тер. Бендас і Теод. Пиртко по 50 цнт.; Ів. Гіковський, Ів. Колодій, Симеон Колодій, Ів. Ватралик, Левн Федишак, Ів. Цап, Ів. Гаран і П. Пелешак по 25 цнт.; Ю. Братусь 10 ц. — Разом **$40.60**

230. Ню Йорк, Н. Й. Іван Лазорчик зложив від **Сестрицтва сьв. Ольги** (гора міста Ню Йорку) **$10.00**

231. Дітройт, Міш. Пане Редактор „Свободи"! Читаю у Вашій часописи, що в старім краю тепер велика біда через ту війну і вйджу, що наш нарід ще є добрий і має троха чувства та посилає для тих бідних і нещасливих які може лепта, щоби їм помочи. То-ж прошу приймити і мою малу лепту на тих бідних, бо як каже пословиця: громада по нитці і бідному сорочка. Посилаю до Вас **$2.00**

Михайло Кручко.

232. Ансонія, Конн. Хвальна Редакціє! Дня 30. січня 1915 р. на весілю тов. Федора і Олени Свистун зложили добродільні датки на вдови і сироти в старім краю отсі добродії: Ю. Кріза $2.00; Н. Сенів і О. Мерещак по $1.00; Ю. Добровольський, Ф. Свистун, Т. Стадник, П. Шумейко, П. Москалюк, Н. Деймкович, С. Вдовичин, Ю. Гриншин, пані Стефенсон і С. Наступенко по 50 цнт.; Ф. Віташин 30 цнт.; М. Вдовичин, М. Мерещак, Ф. Михальчук, Ф. Кулявець, А. Ткач, А. Вереба, І. Ганчарик, Т. Марцінковська, О. Марцінковська, М. Гребінин, С. Чубко, М. Постерняк, А. Лесів, С. Брухівський, В. Кулявець, П. Гудима, В. Мерещак, Я. Куйбіда, Е. Дмуховский, Н. Лацик, Н. Гевека і Н. Н. по 25 цнт.; Ф. Королишин і Ф. Сенишин по 20 цнт.; І. Клим 15 цнт.; Ф. Стадник, Ф. Зобків і В. Бабій по 10 цнт. — Разом **$15.65**

Збіркою заняли ся Прокіп Шумейко і О. Мерещак. Мимо сього, що се оголошене займе добіть місця, однак прошу о ласкаве поміщене всіх жертводавців, аби видїли власними очима, де їх гріш піде, на яку ціль. — З правдивим поважанєм, **О. Мерещак.**

233. Ріверс, Ман., Кан. Хвальна Редакціє! На Ваші руки посилаю малу жертву $5.25, котру зібрано на весілю п. Федька Коблика, а призначено на голодуючих в старім краю. При забаві не забули шановні гості на нещасливих братів і сестер, котрі з причини війни мусіли покидати родинні місця і живуть тепер межи чужими в голоді і холоді. Початок зробив і пару слів сказав п. Петро Люцюк, а збіркою заняли ся Танас Захарія і Р. К. Жертви зложили отсі добродії: Петро Люцюк 50 цнт.; Роман Камуля 40 цнт.; Танас Захарія, Федько Коблик, Марія Коблик, Марія Цюра, Олександра Чопик, Андрій Кравс, Михалина Кравс, Йосиф Шалега, Павло Скобель, Никола Кобелюк, Олекса Собчак, Андрій Гембач, Дмитро Колотило, Петро Манцюленко, Іван Пйотріц і Н. Н. по 25 цнт.; Михаїл Козловський 20 цнт.; Козьма Кобелюк 15 цнт. — Разом **$5.25**

Всім жертводавцям щире спаси Біг! — З поважанєм, **Роман Камуля**, передплатник „Свободи".

234. Шікаґо, Ілл. На Фонд визволеня України зложили отсі жертводавці: О. Дубовий, І. Дубовий і Я. Павлішин по 50 цнт.; В. Струнський 40 цнт.; В. Кривокульський, Д. Кривокульський, В. Огнистий, І. Огнистий, К. Ясінський, Д. Дубовий, П. Шевчук, І. Кузик, О. Бабій, Т. Мілян, В. Міляи, Т. Кліщкевич і С. Кривокульський по 25 цнт. — Разом **$5.15**

Прошу се помістити в часописи „Свободі" для контролї жертводавців. — З поважанєм, **Василь Огнистий.**

235. Джозефін, Па. На бідні вдови і сироти в старім краю жертвували: Петро Шпіляр і Гнат Олексюк по $1.00; Петро Калинчук і Василь Стефанків по 50 цнт. — Разом **$3.00**

Отсї жертви хоч малі най будуть приміром для других. Хоч ми тепер не робимо, то таки даємо, що можемо. — Остаю з поважанєм, **Петро Шпіляр.**

Сума оголошена в сім числі „Свободи" виносить $81.65. Оголошено в ч. 15. „Свободи" $4.559.63.

ЗАГАЛЬНИЙ СТАН $4.641.28.

Хто жиє у Злучених Державах, то мусить знати сей край, мусить знати його закони, його порядки, устрій і ціле житє, — а про все те можете дізнати ся лише з календаря У. Н. Союза на 1915-тий рік. Ціна з почтою 60 ц. Дістати можна у „Свободі".

РУХ В ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

САВТ БЕТЛЕГЕМ, ПА. Бр. сьв. Димитрія, від. 288, подає до відома всім Українцям і Українкам, котрі ще не є членами У. Н. Союза, щоби прийшли на німецьку галю в неділю дня 21. лютого б. р. о 2-гій годині пополудни; там буде секретар вписувати нових членів, як мущин так і женщин, хлопців і дівчата, бо тепер найлїпша пора для молодих хлопців і дівчат. Отже ще раз прошу, прийдїть і впишіть ся, бо потому будете жалувати. Таксамо прошу членів згаданого братства, щоб не лазили по американських асекураціях з дітьми, але нехай вписують їх до У. Н. Союза. — І. Маліцький, секр.

Пошукую свого вуйка, **ІВАНА ТХОРИК**, з Соковати, пов. Ліско, Галичина. Мав перебувати десь в Юнґставн, Огайо. Хто би знав про него, або він сам, нехай зголосить ся на свого свояка адресу: Михайло Юрчак, Box 103, St. Clair, Pa. 16—17

Спис і цінник книжок
які можна дістати в „Свободі".

Американський Гимн „Май Контрі" під нотами в українськім перекладі. — Ціна .... 10 цнт.
Американець, веселий образ з житя народу зі співами, в трох діях. — Ціна .... 15 цнт.
Америка. — Збірка віршів. — Зміст: Америка. Важкі думи. Галицьким панам у альбом. До сестри. Публіка. Се що такого є? В Пенсильвенії. Два образки. Одна лиш калина. Я хочу до дому. Купить вами. Прощане з краєм. Слава Пророка. Поет і Муза. Будучність руського робітника. Вітер по поли. Ой в мене квіточки цвили. — Ціна .... 15 цнт.
Блудний син. Образ з житя наших виселенців в Америці у 4 актах зі співами. — Ціна .... 25 цнт.
Вертеп. Сценічна картинка для колядників, що ходять по хатах в часі Різдвяних Сьвят. — Ціна .... 5 цнт.
В неволі темноти. — Комедія з житя русько-американського народа в 3 актах. — Ціна .... 25 цнт.
Весела книжечка з 17 образками. — Гумористично-сатиричний збірник для сумних людий. — Містить в собі богато сьмішних віршів, дотепів і оповідань. — Ціна .... 35 цнт.
В старім і новім краю. — Образ з сучасного житя в 4-ох відслонах. Дуже весела штука для аматорських театрів. — При кінці сеї книжки находить ся сьмішне оповіданє „С т а д н и к". — Ціна .... 25 цнт.
Гостина сьв. Николая, драматична гра для дітий. — Ціна .... 10 цнт.
Галицькі анекдоти. (Гумор. оповіданя). — Ціна .... 10 цт.
Дещо про звірята, росдини, каміне і скали. — В сїй книжці находить ся около 200 цікавих образків звірят, птахів і риб з докладним описом, де вони живуть. — Ціна .... 30 цнт.
Думи, думки, коломийки і пісні народні. — Ціна .... 30 цнт.
Дещо про права і суди в Злуч. Державах, а особливо в стейті Пенсильвенії. — Ціна .... 10 цнт.
Дорога до сьвідомости: Капітал і праця. — Ціна .... 10 цнт.
Дорога до сьвідомости: Борба клас і длячого робітники орґанізують ся. — Ціна .... 10 цнт.
Два брати, з байок Братів Ґрімів. — Ціна .... 15 цнт.
Еміґрант. — Дуже веселі пригоди з житя еміґранта. — Ціна .... 15 цнт.
З кого ся насьміхають, з того люди бувають. — Посол Петришин. — Модний адвокат. Збірка оповідань. — Ціна .... 10 цнт.
За сестрою. — Є се найгарнійше оповіданє з козацької старини, сучасного письменника Андр. Чайковського, яке дотепер вийшло на американській Руси. — Ціна .... 35 цнт.
З ріжних нив. — Зміст: Вся людська твар з хвалою прийде. (вірш). Чого нам дійсно потреба: Не плоти ради, не плоди (вірш). Найбільший духовий поет (Данте Аліґієрі). Михайло Петрович Старицький, батько українського театру і визначний український поет. Як будуть їти наші? Ангел та пустельник (оповіданє). Дещо цікавого із природи і науки. Зі сьвіта. — Ціна .... 15 цнт.
Житє Ісуса Христа 1.25
Житє і твори Івана Франка. — Ціна .... 10 цнт.
Житє, зарібки, орґанізації і т. п. в Злуч. Державах. — Дуже цікава розправа про відносини праці і житя в Америці. — Ціна .... 15 цнт.
Журавлї. — Зміст: Журавлї (вірш). Закутник (оповіданє). Новітні гайдамаки (вірш). Пісні про Канаду. Найлот Бют, оповіданє про судьбу молодого робітника-еміґранта. Звідки бере ' земля тепло. — Ціна .... 15 цнт.
Жіночий язик, індіянська казка. **Невдалий лик**, оповіданє. — Ціна .... 15 цнт.
Зуб за зуб (оповіданє). — Бом (з каліфорнійського житя). Судьба сьвітів. Назва „Русини". — Ціна 10 цт.
Казки за циганів. — Ціна .... 10 цнт.
Казки про жидів. — Зміст: Як Іван жидів мудрував. Вандрівка Івана з жидами. Як Іван водив жидів на гриби, а відтак у ставі потопив. Мужик з жидом в спільці. Пан і жид. Казка про жида. Як жид Русина правовав. — Ціна .... 15 цнт.
Книжочка рахункова. — Дуже практична книжочка до обчислюваня всяких рахунків; вона є пожиточна так для бизнесменів як і для робітників. З додатком деяких цікавих відомостий. — Ціна .... 30 цнт.
Коротка історія Руси до зруйнованя Січи. Містить богато образків руських князів і гетьманів. Ціна 10 цт.
Конець „Тітаніка", правдивий опис морської катастрофи. — Ціна .... 40 цнт.
Мужицька доля. Збірка оповідань. — Ціна .... 10 цнт.
Марія. — Зміст: Марія (уривок з поеми Т. Ш.). На чужині (вірш). Скором (оповіданє). Рік 1903-тий в старім краю. Людоїдство в Конго. Клопоти кума Софрона (вірш). — Ціна .... 10 цнт.
Многострадальний народ. (Огляд історії українського народу). — Ціна .... 20 цнт.
Навернений Грішник. — Ціна .... 20 цнт.
Народний рух австро-угорських Русинів. — Ціна 20 цт.
Напад на Січ. — Ціна .... 5 цнт.
Не скус душі живої!... Присьвята українському народови в Злучених Державах і в Канаді в тяжких хвилях його житя, на зараню великих надій для покріпленя духа. — Ціна .... 15 цнт.
Оповіданє про Алі Бабу і сорок розбійників. Арабська казка. — Ціна .... 20 цнт.
О підземних скарбах. — Природна розвідка про всякі мінерали, находячі ся в землі і як витворюєть ся з них річи необхідні в житю людий. — Ціна .... 25 цнт.
Оповіданя про заздрих Богів. — Ціна .... 10 цнт.
Провідник, практичний підручник до науки англійської мови без помочи учителя з додатем словара. — Ціна $1.50
Портрет Т. Шевченка, поменшене портрету славного артиста-маляра Ф. Красицького. Величина 13x16 цалів на тревалім папери. — Ціна .... 20 цнт.
Під прапором свободи. Вибір патріотичних декламацій. — Ціна .... 30 цнт.
Пісні про Канаду і Австрію. Пригоди з житя еміґрантів, писані віршом. — Ціна .... 40 цнт.
Покуса. — Зміст: Покуса (оповіданє). З практичної школи (оповіданє). Я тут голова (оповіданє). Пісня про Канаду. 11.000 метрів над землею. Руському серпю (вірш). Вік людий, зьвірять і ростин. — Ціна 10 цт.
Принц і нуждар. Дуже занимаюче оповіданє славного американського писателя Марка Твейна в перекладі В. Держируки. — Ціна .... 50 цнт.
Причта про садівника та инші оповідання, гуморески і сатири. — Ціна .... 40 цнт.
Промови, декламації і желаня на хрестинах, заручинах і весілю для кумів, старостів і дружбів. — Ціна 10 цт.
Про кінець сьвіта. — Ціна .... 15 цнт.
Про нутро землї (з 22 образками). — Розказ про будову землї і її передпотопові здобутки. — Ціна 25 цт.
Підручний календарик на рік 1915. — Ціна .... 10 цнт.
Руський штукар. 212 гарних штук до забави. — Зміст: Часть І. Забави фізичні і хемічні. Часть ІІ. Штуки з картами. Часть ІІІ. Штуки рахункові. Часть IV. Штуки жартівливі. — Ціна .... 50 цнт.
Рицар і смерть. — Ціна .... 5 цнт.
Розмова Поляка з Русином. — Дуже веселий вірш, в котрім Русин висьміває польську пиху. — Ціна 10 цт.
Релїґійні вірованя старинних народів. — Зміст: Релїґія Єгиптян. Релїґія Халдейців. Первісна релїґія Індусів. Ісповідники релїґії Брама. Релїґія Будди. Релїґія Персів. Релїґія Жидів. Релїґія Греків. Релїґія Римлян. — Ціна .... 20 цнт.
Русько-англійський тлумач, з котрого можна дуже скоро навчитись англійської мови. Сторін 256, тверда оправа. — Ціна .... 60 цнт.
Слово ч. 5. — Зміст: Блаженний чоловік (з Псалтира). З книги приповісток Соломона. Чи буде що з наших дітий? Громадське житє Італійців в Ню Йорку. Штука і архітектура на виставі в Ст. Луїс, Мо. Дві левади (оповіданє). Дещо цікавого. Зі сьвіта. — Ціна 15 цт.
Слово ч. 6. — Зміст: Спочив мій дух... (вірш). Спокій душі. Не виносить ся серце вже моє (вірш). Потреба літератури. Народні школи в Пенсильвенії. Дорога любови, то Божа дорога. Зі сьвіта. — Ціна .... 15 цнт.
Степові люди. — Оповіданє з житя донських степах. Ціна .... 15 цнт.
Страшна пімста. — Оповіданє М. Гоголя з козацьких часів (з многими образками). — Ціна .... 20 цнт.
Сьпіванки .... 40 цнт.
Свекруха. — Комедія в 3 діях .... 25 цнт.
Страйк. — Сценічний образ в трох діях з житя хлїборобів в Галичині. (Штука для аматорських театрів). — Ціна .... 20 цнт.
Стріляй на смерть! — Робітнича драма в 1-ій дії. (Для аматорських театрів). — Ціна .... 15 цнт.
Товариска ворожка, для веселої розривки в кружку знакомих. — Зміст: Вороженє будучности для женщин.
Хлопська доля. — Ціна .... 5 цнт.
Хто з чого жиє? (Розвідка на тлї економічнім). — „Земля Рече". — Ціна .... 15 цнт.
Через кордон. (Цікаві розкази еміґранта). Еміґрант. (вірш). — Ціна .... 15 цнт.
Що стало ся з Рудольфом або трагедія на замку Маєрлінґ. — Ціна .... 60 цнт.
Як мужик ходив до царя правди шукати (оповіданє). Босі ноги (вірш). За землю (оповіданє). Сьвіт без Аллага (арабська байка). Як вовк пімстив ся на цареви (казка). — Ціна .... 15 цнт.
Які то є люди на землі? (з 22 образками і 2 мапами). Дуже цікава розвідка про всї раси людий і їх житє. — Ціна .... 50 цнт.
Як писати листи або найновійший і найпрактичнійший Русько-анґ. Листівник. — Ціна .... 75 цнт.

Американський Гимн „Май Контрі" під нотами в українськім перекладі. — Ціна .... 10 цнт.
Книжочки платничі для вписуваня місячних вплат членів до Братства і Товариств, 50 штук 3.50
Метрики хрещеня, шлюбу і смерти, штука 3
Поминник за померших 10
Листові папери. Листи з вінєтою Т. Шевченка, М. Лисенка, Ів. Франка, Богдана Хмельницького, М. Драгоманова за штуку 2
Книжки для опікунів хорих 1.00
Сьвідоцтва лікарські для хорих членів Братства і Товариств 3

Переписні картки. — 1) Т. Шевченко (з портрета Красіцького), 2) Шевченко в молодім віці, 3) Шевченко в неволи (з власноручного портрета), 4) Родинна хата Т. Шевченка, 5) Могила Т. Шевченка в Каневі над Дніпром. — Картки виконані в трох кольорах і прикрашені взорами в народних мотивах. — 5 карток .... 15 цнт.
Листові папери до родини, свояків, знакомих і др. На кождім листі находить ся відповідний віршик прикрашений гарною трикольоровою вінєтою в народних мотивах і три сторінок лінійованих до писаня. — Ціна за 15 листів першої серії враз з ковертами для мущин 45 центів. — Ціна за 11 листів другої серії враз з ковертами для женщин 36 центів. — Поодинокий листок коштує 4 центи.
Портрет Т. Шевченка, поменшене портрету славного артиста-маляра Ф. Красицького. Величина 13x16 цалів на тревалім папери. — Ціна .... 20 цнт.

—o—

Порадник для залюблених або як писати любовні листи. — Ціна .... 35 цнт.
Буквар для дітий першого року науки. — Ціна враз з пересилкою .... 30 цнт.
Найкрасші пісні, як: воинцькі, коломийки, любовні, жартобливі і думки. — Ціна .... 20 цнт.
Амалюнга. — Займаюче оповіданє з часів боїв між Европейцями а Індіянами в півн. Америці. — Ціна 20 цт.
І. Листи з пекла. ІІ. Лист шинкаря до черта і инші оповідання. — Ціна .... 25 цнт.
Порадник для женщин, що хочуть бути здоровими. — Ціна .... 15 цнт.
Абу Касимові Капці. — Арабська казка. Написав Іван Франко. — Ціна .... 80 цнт.
Жителї Марса. — Ціна .... 10 цнт.
Іван Дурак та инші оповідання. — Ціна .... 25 цт.
Різдвяна ніч (з 10 образками). — Ціна .... 10 цнт.
Що то є книжка? — Початки козаччини (з 5 образками). — Козачий кістяк. — Кіндрат Бубненько-Швидкий. — Дні нашої слави і недолї. — Ціна 20 цт.
Тарас Шевченко (17 ілюстрацій). — Ціна .... 20 цт.
Сьвято весни. — Ворог між нами. — Христос Воскрес. — До часу збанок воду носить (2 ілюстр.) — Тополя (1 ілюстрація). — Мати. — На Великдень. — Старинний звичай. — Дні нашої слави і недолї. — Ціна .... 20 цнт.
Вода в природі. — Умірковний та щирий. (В. Винниченко). — Заграй. — Останки „Фортуни". — Дні нашої слави і недолї. — Ціна .... 20 цнт.
Як закладати читальні і вести бібліотеки. — Чому рік має 365 днів. — Що таке ґрін. — Алькоголь, повільна отруя. — Шпиок. — Чотири дні. (Всеволод Гаршин). — Заповіт Ярослава Мудрого. — Дні нашої слави і недолї. — Ціна .... 15 цнт.
Огонь на услугах чоловіка (3 ілюстрації). Становище панниї. — Янко Музика. — Свинячий син. — Дні нашої слави і недолї. — Ціна .... 15 цнт.
Богдан Хмельницький в Галичині (2 ілюстрації). — Письмо (6 ілюстрацій). — Фляшка горілки. — Не в добрий час (4 ілюстрації). — Дні нашої слави і недолї. — Ціна .... 15 цнт.
Про Христофа Колюмба та відкрите Америки (2 ілюстрації). — Закон не спинить пиянства, тільки вихованє. — Ріп Ван Вінкель (Вашінґтон Ірвінґ). — Дні нашої слави і недолї. — Ціна .... 15 цнт.
Історія заложеня Злучених Держав Північної Америки. — Самсон. — До тих, що сьміють ся з пяної людини. — Як Сніжка щось по ночи водило і що то було? (1 ілюстрація). — Бог на землї (Індійська казка). — Свати. — Дні нашої слави і недолї. — Ціна .... 15 цнт.
Жінка і її начинє в суспільнім житю. — Сільський хірурґ (3 ілюстрації). — Смерть отаманова. — Дурень. — Дні нашої слави і недолї. — Ціна .... 15 цнт.
Американські трости. — Ковбок. (Казка.) — Еміґранти. — Дні нашої слави і недолї. — Ціна .... 15 цнт.

МОЛИТВЕННИКИ І КНИЖКИ БОГОСЛУЖЕБНІ ТА РЕЛЇҐІЙНІ.

Новий Завіт	2.00
Псалтир	1.00
Бог Надежда Моя, звичайна оправа	1.00
Бог Надежда Моя, кістяна оправа	2.00
Бог Радость Моя, кістяна оправа	1.40
Віночок, для молодїжи, звичайна оправа	28
Дорога до неба, скіряна оправа	90
Дорога до неба, малий, звич. оправа	32
Друг Душі, кістяна оправа	1.30
Друг Душі, малий, звичайна оправа	50
Зборник Богомолений, кістяна оправа	2.00
Горі імієм серця, скіряна оправа	1.10
Горі імієм серця, звичайна оправа	34
Хліб Души, кістяна оправа	1.80
Хліб Души, звичайна оправа	90
Молитвослов для католицьких лиць	1.20
Помилуй нас Боже, для молодїжи, скіряна оправа	80
Помилуй нас Боже, звичайна оправа	50
Коляди	15
Збірник найкрасших пісень церковних	10
Ангельський хор, часть II.	5

Гроші належить посилати на почтовий або експресовий моні-ордер на імя, яке подано у повисшій адресї.

Адреса книгарні:

„S V O B O D A"
83 Grand Str., Jersey City, N. J.

ВИКАЗ

убитих, ранених, полонених і пропавших Українців у теперішній війні.

СКОРОЧЕНЯ:

п. = піхота (інфантерія)
стр. = стрільці (єґри)
у. = улани
д. = драґони
а. = артилерія (полева)
а. кн. = артилерія кінна
а. гір. = артилерія гірська
а. кр. = артилерія кріпосна
г. = гавбиці (полеві)
г. т. = гавбиці тажкі
пн. = піоніри
сап. = сапери
тр. = трен (достава амуніції і живности)
с. = санітети
л. = ляндвер (піх. кравової оборони)
у. л. = улани ляндвери
а. л. = артилерія ляндвери
г. л. = гавбиці ляндвери
з. о. = загальне ополчене (ляндштурм)
ж. = жандармерія
ск. ст. = скарбова сторож.

Подане при імени число означає полк (реґімент), баталіон або дивізію.

(Дальше).

Листа утрат ч. 73
видана 4. грудня 1914.

РАНЕНІ:

Гаврилюк, 15 п. (7 комп.)
Ганчар Іван, 41 п.
Ганчарик Никола, 15 п.
Ганчук Ізидор, 41 п.
Гапенчук Теодор, 41 п.
Гарасимович Семен, 58 п.
Гасник, 15 п. (7 комп.)
Гавриш Василь, 41 п.
Гавриш Михайло, 58 п.
Гавриляк Василь, 33 з. о.
Гименчук Юрко, 41 п.
Гименчук Григорій, 41 п.
Глушко Віктор, 41 п.
Гнатюк Андрій, 58 п.
Гнатишин Петро, 15 п.
Годовський Николай, 15 п.
Голод Михайло, 15 п.
Голубовський Іван, 41 п.
Городенчук Юрко, 41 п.
Гостюк Ілько, 41 п.
Гриценюк Аврель, 41 п.
Григорчук Гаврило, 41 п.
Грицкан Василь, 41 п.
Грицюк Павло, 41 п.
Григорук Федор, 58 п.
Грик Никола, 15 п.
Губицький Йосиф, 35 л.
Губка Василь, 41 п.
Гуцал, 15 п. (15 комп.)
Гуменюк Дмитро, 58 п.
Гурак, 58 п. (8 комп.)
Гутуряк Олекса, 41 п.
Гуцан Йосиф, 41 п.
Гуцан Кость, 41 п.
Гуцуляк Ілько, 41 п.
Ґадамус Іван, 15 п.
Ґафенко Стефан, 41 п.
Ґаґнюк Андрій, 41 п.
Ґалян Юрко, 41 п.
Ґалян Петро, 41 п.
Ґалян Стефан, 41 п.
Ґалацан Василь, 41 п.
Ґаведа Іван, 32 л.
Ґеминар Гаврило, 41 п.
Ґеминар Іван, 41 п.
Ґіба Юрко, 41 п.
Ґерій, 15 п. (7 комп.)
Ґиґлюк Никола, 41 п.
Ґонтарюк Іван, 41 п.
Ґорбан Василь, 41 п.
Ґурський Михайло (Гринька), 35 л.
Ґриґорійчук Іван, 41 п.
Ґриґорощук Іван, 41 п.
Ґриґорович Іван, 41 п.
Ґродзіцький Іван, 58 п.
Ґрович, 15 п. (14 комп.)
Ґушуляк Ілько, 41 п.
Данилюк Василь, 41 п.
Данилюк Михайло, 58 п.
Данилюк Никола, 58 п.
Даневич Дамазій, 41 п.
Даниленко Іван, 41 п.
Даниса Андрій, 41 п.
Даримука Петро, 58 п.
Даскалюк Гарасим, 48 п.
Дейнека Станислав, 15 п.
Демянюк Тимко, 41 п.
Дерен, 15 п. (7 комп.)
Деренко, 58 п. (7 комп.)
Дяченко Іван, 58 п.
Діякон Іван, 41 п.
Діхух, 58 п. (7 комп.)
Дідур Павло, 15 п.
Дмитришин Луць, 15 п.
Добосевич Едвард, 41 п.
Дорош Василь, 41 п.
Драґуляк Юрко, 41 п.
Дранка Мирон, 41 п.
Дранка Никифор, 41 п.
Дроздик Сильвестер, 41 п.
Дубиницький Петро, 58 п.
Дубик Іван, 15 п.
Дучак Танас, 41 п.
Дудич Дмитро, 41 п.
Дудла Лев, 15 п.
Дмитращук Теодор, 41 п.
Дмитрян Стефан, 41 п.
Дупещук Никола, 41 п.
Дучик Петро, 41 п.
Дутка Никола, 58 п.
Дутковський Франко, 41 п.
Дворський Юрко, 41 п.
Демидас, 15 п.
Дзіндзілович Антін, 41 п.
Дзюбак Андрій, 33 з. о.
Дзибик, 58 п. (2 комп.)
Джинджиристий Михайло, 15 п.
Ефінович Олекса, 41 п.
Єзержанський, 58 п.
Жук Василь, 33 з. о.
Жуковський Василь, 41 п.
Журавель Дмитро, 41 п.
Журавель Іван, 41 п.
Журавель Кость, 41 п.
Журевський Дмитро, 41 п.
Журка Лукіян, 41 п.
Жибачинський Василь, 41 п.
Жирун Василь, 52 п.
Жирун Іван, 58 п.
Житарюк Ілько, 41 п.
Загалюк Петро, 15 п.
Заяць, 58 п. (8 комп.)
Заяць Василь, 15 п.
Заклинський Юліян, 41 п.
Завербний Семен, 41 п.
Заверуха, 15 п. (7 комп.)
Збійчук Дмитро, 41 п.
Зелений Никола, 15 п.
Зеленкевич Стець, 33 з. о.
Зикал Михайло, 41 п.
Зикаляк Леонтин, 41 п.
Зикаляк Петро, 41 п.
Злотар Теодор, 41 п.
Зухович Михайло, 13 стр.
Зварич Юрко, 41 п.
Зварич Павло, 41 п.
Зуркан (а може Цуркан?) Теодозій, 41 п.
Йонашко Василь, 41 п.
Іґн[illegible] Льонгин, 41 п.
Ілащук Іван, 41 п.
Ільчук Дмитро, 41 п.
Ільчук Семен, 41 п.
Ільчук Стефан Мих., 41 п.
Ільчина, 15 п. (14 комп.)
Ілько Василь, 41 п.
Іванчин Йосиф, 41 п.
Іванків Михайло, 32 а.
Іваночко Теодор, 58 п.
Іванів, 15 п. (7 комп.)
Іванович Юрко, 41 п.
Іванущак Василь, 58 п.
Іващко Юрко, 41 п.
Іворчук Іван, 41 п.
Каба Василь, 41 п.
Кабала Іван, 32 л.
Качуба Порфирій, 58 п.
Калибанка Марко, 58 п.
Капра Никола, 41 п.
Капрійчук Іван, 41 п.
Капуш Іван, 58 п.
Карабін, 15 п. (15 комп.)
Карабінович Іван, 58 п.
Карп Лазар, 41 п.
Карпюк Іван, 41 п.
Карський Стефан, 13 стр.
Каризма Антін, 58 п.
Козак Антін, 41 п.
Кичик Яків, 41 п.
Кидик Павло, 58 п.
Киманюк, 58 п. (7 комп.)
Кельник Дмитро, 33 з. о.
Кельник Іван, 33 з. о.
Кифан Кость, 41 п.
Кирстюк Доротей, 41 п.
Кирстюк Ілько, 41 п.
Кирик Іван, 15 п.
Киселиця Стефан, 41 п.
Клапоухий, 15 п. (7 комп.)
Клейнота Василь, 58 п.
Клепацький Михайло, 58 п.
Клопотовський Гнат, 58 п.
Ключ Олекса, 41 п.
Ключник Гнат, 32 л.
Кмелюк, 58 п. (при штабі)
Кобилянський Антін, 15 п.
Коцан Теодор, 33 з. о.
Коханський Йосиф, 13 у.
Кокощук Юрко, 41 п.
Комар, 15 п. (7 комп.)
Комарницький Іван, 33 з. о.
Кончун, 41 п.
Кондратюк Василь, 13 у.
Коновка Петро, 15 п.
Константинович Юрко, 41 п.
Копачук Дмитро, 41 п.
Копельціа Василь, 18 стр.
Корбут Андрій, 41 п.
Королишин, 15 п. (7 комп.)
Корома Яків, 41 п.
Корома Никола, 41 п.
Костюк, 58 п. (8 комп.)
Костюк Василь, 41 п.
Костюк Дмитро, 58 п.
Косінський Клим, 41 п.
Космачук Петро, 41 п.
Космич Прокіп, 41 п.
Косташ Кость, 41 п.
Костел Дмитро, 58 п.
Кострибa Дмитро, 41 п.
Косик Іван, 15 п.
Косик Тома, 15 п.
Кот Йосиф, 58 п.
Котик Дмитро, 41 п.
Котик Семен, 15 п.
Котів Луць, 33 з. о.
Коваль Йосиф, 15 п.
Ковальчук, 15 п. (7 комп.)
Ковальчук Іван, 15 п.
Ковальчук Михайло, 41 п.
Ковальський Василь, 15 п.
Козачок Михайло, 58 п.
Козак, 15 п. (15 комп.)
Козак, 15 п.
Козловський Іван, 15 п.
Козуб Семен, 41 п.
Козубовський Михайло, 41 п.
Козун Михайло, 58 п.
Крайлюк, 58 п. (7 комп.)
Кравчук Франко, 58 п.
Кравчишин Стах, 15 п.
Крицький Михайло, 41 п.
Кречун Яким, 41 п.
Крет Йосиф, 15 п.
Кристіян Василь, 41 п.
Кристинар Петро, 41 п.
Круштик Антін, 33 з. о.
Крицун Онуфрій, 58 п.
Крицун Володимир, 58 п.
Кримінський Никола, 58 п.
Кривонос Томко 15 п.
Кубонь Йосиф, 32 л.
Куц, 15 п. (15 комп.)
Кухарик Семен, 41 п.
Кухта Михайло, 32 л.
Кучурян Дмитро, 41 п.
Кучурян Кость, 41 п.
Кудира Іван, 41 п.
Кульна Яків, 34 з. о.
Курій, 58 п. (8 комп.)
Курик Теодор, 41 п.
Курка Іван, 41 п.
Кушнір, 58 (8 комп.)
Кушнір Никола, 41 п.
Кушнірюк Теодор, 41 п.
Лацний Йосиф, 15 п.
Ладика Никита, 15 п.
Лаврик Денис, 41 п.
Лаврик Тимко, 41 п.
Лазар Андрій, 41 п.
Лазарюк Йосиф, 11 г. т.
Лесь Йосиф, 32 л.
Лесюк Іван, 41 п.
Левицький Юрко, 41 п.
Литвинчук Дамян, 58 п.
Льох Іван, 15 п.
Лозовинський Кость, 41 п.
Луць Михайло, 34 з. о.
Луцінкевич Юрко, 41 п.
Лукач Теодор, 41 п.
Лукинюк Юрко, 41 п.
Мацапула Стефан, 58 п.
Мацюк Іван, 41 п.
Мачків Василь, 33 з. о.
Маґдич Василь, 41 п.
Макаренко Петро, 41 п.
Макарук Стефан, 58 п.
Макогін Йосиф, 15 п.
Макогін Дмитро, 15 п.
Маковей Юрко, 41 п.
Маковей Іван, 41 п.
Маковей Памфилій, 41 п.
Макренюк Калістрат, 41 п.
Макренюк Василь, 41 п.
Максимчук Павло, 35 л.
Малик Антін, 41 п.
Мальований Петро, 15 п.
Маньковський, 15 п. (15 комп.)
Марчан Теодор, 41 п.
Марчук Іван, 41 п.
Марґат Василь, 58 п.
Мариховський Григорій, 41 п.
Маркетан Василь, 41 п.
Марочко Василь, 41 п.
Мартинюк Василь, 58 п.
Мартинович, 58 п. (7 комп.)
Маруняк Юрко, 41 п.
Мариянський Михайло, 58 п.
Машлюк Данило, 15 п.
Матушка Стефан (полк не поданий)
Матичин Никола, 33 з. о.
Мацелко Павло, 41 п.
Максим Ілько, 41 п.
Максимюк Никола, 41 п.
Мазурчак Михайло, 15 п.
Мазурик Петро, 41 п.
Мединський, 15 п. (15 комп.)
Микитюк Василь, 41 п.
Мелень Никола, 41 п.
Меленка Стефан, 41 п.
Мельничук Юрко, 41 п.
Мельничук Семен, 41 п.
Мельничук Корнило, 41 п.
Михайло Іван, 41 п.
Михайлюк Артим, 58 п.
Михайлюк Михайло, 58 п.
Михальчин Дмитро, 41 п.
Михальчевський Севастіян, 13 стр.
Мисюра Василь, 58 п.
Мішкевич Віктор, 41 п.
Митрик Юрко, 41 п.
Митрик Яким, 41 п.
Мочульський, 15 п. (15 комп.)
Могильницький Стефан, 41 п.
Мойсійчук Атанас, 41 п.
Мойсійчук Яків, 41 п.
Молдован Василь, 41 п.
Морошан Юрко, 41 п.
Морошан Кость, 41 п.
Морошан Мирон, 41 п.
Морошан Самуїл, 41 п.
Морошан Стефан, 41 п.
Москаль Василь, 41 п.
Москалюк Ілько, 41 п.
Москалюк Лука, 41 п.
Моток Дмитро, 41 п.
Моцуль Орест, 41 п.
Мозола Стефан, 25 п.
Мислицький, 15 п. (7 комп.)
Мислюк, 58 п. (8 комп.)
Мишка Генрик, 15 п.
Нагірняк Петро, 41 п.
Настюк Олекса, 41 п.
Назарко Петро, 15 п.
Нестерук Василь, 58 п.
Недільський Михайло, ж.
Німчук, 15 п. (7 комп.)
Німчук, 58 п. (8 комп.)
Николайчук Кость, 41 п.
Николайчин Олекса, 41 п.
Николаєвич Іван, 41 п.
Нощин, 58 п. (7 комп.)
Новород Олекса, 15 п.
Ничка, 15 п. (7 комп.)
Очко, 58 п. (8 комп.)
Очич Мелетій, 34 з. о.
Огіньчук Дмитро, 41 п.
Олійник, 15 п. (15 комп.)
Олех Гнат, 15 п.
Олійничук, 15 п. (14 комп.)
Олійник Петро, 15 п.
Олексюк Никола, 58 п.
Онуфрій Юрко, 41 п.
Онуфрій Петро, 41 п.
Онуфрейчук Іван, 41 п.
Опаєць Дмитро, 41 п.
Опаєць Юрко, 41 п.
Опаєць Іван, 41 п.
Опальський Гринь, 33 з. о.
Оркуш Володислав, 15 п.
Орлованський Михайло, 15 п.
Осипчук Іван, 41 п.
Оспанчук Семен, 41 п.
Остафійчук Федор, 58 п.
Островський, 15 п. (15 комп.)
Осудар Іван, 32 а.
Озаркевич Юрко, 58 п.
Пахомій Теодор, 41 п.
Найчук Йосиф, 41 п.
Паливода Олекса, 58 п.
Палюх, 15 п. (7 комп.)
Панчук Матей, 41 п.
Паращук Федь, 58 п.
Паращук Теодор, 41 п.
Насіка, 15 п. (7 комп.)
Павлюк Юрко, 41 п.
Пелехатий Никола, 15 п.
Пентелейчук Теодор, 41 п.
Пентюк Амвросій, 41 п.
Періг Петро, 58 п.
Пестрів Іван, 41 п.
Петранчак Юрко, 41 п.
Петращук Юрко, 41 п.
Петрій Іван, 41 п.
Петрюк Семен, 41 п.
Петруняк, 58 п. (при штабі)
Петрушка Вавро, 33 з. о.
Пиндус Михайло, 15 п.
Пискливий Петро, 41 п.
Плещук Никола, 41 п.
Пливан Теодор, 41 п.
Починкевич Іван, 34 з. о.
Покотило Іван, 13 у.
Поляк Іван, 1 п.
Поляк Іван, 41 п.
Поливаний, 15 п. (7 комп.)
Попадюк Петро, 41 п.
Поник Стефан, 18 стр.
Попович Атанас, 41 п.
Попович Олекса, 41 п.
Попович Гаврило, 41 п.
Попович Іван, 41 п.
Попович Іван, 41 п.
Попович Михайло, 58 п.
Попович Семен, 41 п.
Попович Стефан, 41 п.
Попович Теодор, 41 п.
Попович Тимко, 13 у.
Порайко Семен, 41 п.
Порчук Іван, 41 п.
Потягайло Лазар, 58 п.

(Дальше буде).

ВИЙШЛА З ДРУКУ ЧЕТВЕРТА ЛІСТА СТРАТ УБИТИХ, РАНЕНИХ, ПОЛОНЕНИХ І ПРОПАВШИХ В ТЕПЕРІШНІЙ ВІЙНІ УКРАЇНЦІВ. — ЦІНА ОДНОЇ ЛІСТИ 15 ЦНТ., ТРЕХ ЛІСТ РАЗОМ 35 ЦНТ. До набутя в „Свободі".

РОДИМЦІ! ПРИ ВСІХ НАГОДАХ ЗБИРАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ.